

Sygn. akt I CSK 458/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku W. D.

przy uczestnictwie Miasta W., A. D., J. D., T. E.-K., A. G., M. D., X. D., H. S., Z. D., Y. D. i T. K.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego, potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości, a także oczywistą zasadność skargi. Uzasadnienie tego wniosku sprowadza się jednak tylko do jednego argumentu - zarzutu, że sądy *meriti* nie uznały wytoczenia przez właściciela powództwa windykacyjnego przeciwko samoistnemu posiadaczowi na kilka dni przed upływem zasiedzenia za nadużycie prawa (art. 5 k.c.). Jeżeli zarzut ten interpretować jako istotne zagadnienie prawne, to stwierdzić trzeba, że właściciel w każdym czasie może wystąpić z powództwem windykacyjnym. *De iure* nie ma znaczenia, czy uczyni to na początku biegu terminu zasiedzenia, czy na jego początku. Jeżeli natomiast zarzut ten interpretować jako powołanie się na oczywistą zasadność skargi, to z tego względu skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Ocena zastosowania art. 5 k.c. zawsze ma charakter indywidualny i uznaniowy – wyjątkowo rzadko niezastosowanie art. 5 k.c. można uznać za rażącą wadliwość orzeczenia. Tak na pewno nie jest w tej sprawie, gdzie sądy *meriti* uznały brak podstaw do zastosowania art. 5 k.c., co jest stanowiskiem zgodnym z prawem. Co więcej, w skardze kasacyjnej skarżący podnosi, jakoby Sąd Najwyższy w poprzednim orzeczeniu wydanym w tej sprawie sugerował zastosowanie art. 5 k.c., czego sądy nie zrobiły - lektura tego orzeczenia nie prowadzi jednak do takiego wniosku, bo tej sugestii nie sposób w nim znaleźć.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]

jw